

A februári közgyűlés munkaprogramja.

— Interpellációk, indítványok, választás, nyugdíjazás. —

(Saját tudósítónktól.) Szeged törvényhatósági bizottsága szerdán délután négy órakor tartja februári közgyűlését, amely eléggé érdekesnek és változatosnak ígérkezik. Két interpelláció, hat indítvány szerepel a közgyűlés programján, majd a tanácsi és egyéb előterjesztések során a többé-kevésbé fontos városi ügyeknek egész tömege. A közgyűlés érdekesebb tárgyait az alábbiakban ismertetjük:

(Interpellációk és indítványok.)

Az interpellációk során Pick Jenő törvényhatósági bizottsági tag azt kérdezi, hogy a fagyás okozta vízvezeték mizériák ellen szándékozik-e intézkedést tenni a tanács és ha igen, mit? A tanács azt válaszolja, hogy a vízvezeték csövek a városnak csupán három pontján romlottak el, de nem a fagyás, hanem technikai hibák következtében s minthogy a mérnökség a megromlott csöveket már kijavította, további intézkedésekre szükség nincs. Magyar József azt teszi szóvá interpellációjában, hogy a városnak a Nagyköruton kívül eső részein az átjárók alatt lévő csatorna-átereszek bedugultak s így az árkokban felgyülemelő szennyvíz nagymértékben veszélyezteti a külváros közegészségügyét. A tanács javasolja, utasítsa a közgyűlés a mérnökséget, hogy az átéréseket *sürgősen hozassa rendbe*.

Pásztor József a nyilvános vigalmak, mulatságok és előadások rendezéséről szóló szabályrendelet végleges elintézését sürgeti indítványában, amelyet tegnapi számunkban részletesen ismertetünk. A tanács az indítványt *elfogadásra* ajánlja a közgyűlésnek.

Vadász János dr. a vásárcsarnok mielőbb való felépítése érdekében nyújtott be indítványt a közgyűléshez és azt kívánja,

hogy a kivételre szolgáló végleges terv elkészítésére a tanács hirdessen pályázatot a szegedi építészek között. A tanács javaslata az, hogy a közgyűlés most ne határozzon ebben az ügyben, miután márciusban ugyis jelentést kíván tenni róla. Addig is megtudjuk, hogy Strasser Albert négyezer koronáért átengedi-e a vásárcsarnok tervét, vagy sem. Szűcs Béla az alsóközponti ut mellett lévő citeköldek eladását indítványozza. A tanács pártoló javaslattal terjeszti az indítványt a közgyűlés elé. Katona Mihály azt kéri indítványában, hogy a tanyai iskolákba vezessék be a telefont. A tanács javasolja a közgyűlésnek, adják ki az ügyet a mérnöki hivatalnak, hogy költségvetést készítsen.

Back Bernát és társai a Markovics- és Fenyő-utca, Vetró Barna Lőrinc és társai pedig a Lengyel-utca gázvilágítással való ellátását indítványozzák az érdekelt lakosság nevében. A tanács mind a két kérélmét pártoló javaslattal terjeszti a közgyűlés elé.

Kordás József és társai a balástyai legelőn szárnyék-erdők létesítését kéri indítványukban, miután a balástyai kapitányság területén ilyen — pihenésre szolgáló erdők nincsenek. A tanács javasolja a közgyűlésnek, hogy a szegedi állami erdőhivatalhoz irjon át a szárnyék-erdők létesítése érdekében.

(A tanács előterjesztései.)

A félmilliárdos államkölcsön kötvényeiből, mint már jelentettük, a város is jegyez. A pénzügyi bizottság véleménye alapján a tanács azt javasolja a holnapi közgyűlésnek, hogy a kötvényjegyzésre a különböző alapítványokat használja főaváros. Ezeknek az alapítványoknak az összege 152,000 korona, amely most több szegedi bankban gyűmölcsözik. A tanács javasolja a közgyűlésnek, hogy ezeket a betéteket *március hatodikáig mondja föl*, hogy a jegyzéstől kezdve az alapítványok rögtön négy és fél százalékos kamatot jövedelmezhesse.

A Fischer János és Fiai cég főlegbe a közgyűléshez a tanácsnak az ellen a határozata ellen, amellyel a fogadalmi templom kőfaragó munkáit nem neki, mint legelőnyösebb ajánlattevőnek, hanem a budapesti

Kráhi-cégnek ítélte oda. A tanács a *főlegbezés elutasítását* javasolja a közgyűlésnek azzal az indoklással, hogy a döntés minden tekintetben megfelelt a pályázati feltételeknek.

A Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara átirat a városhoz, hogy intézzen fölíratot a kereskedelmi miniszterhez a délvidéki vasúti forgalomnak Szerbiával való közvetlen összeköttetése érdekében. Az átirat szerint ki kell építeni Temesvár és Bázias között a vasutat, továbbá a dunai hidat, hogy a magyar vasutakat Gradistenél összekapcsolhassák a szerb vasutakkal. A kamara kéri a szegedi törvényhatóságot, hogy hívja föl a szegedi miniszterhez terjesztendő fölíratot hasonló szellemű fölíratot támogassák. A tanács a szegedi kamara átiratát pártoló javaslattal terjeszti a közgyűlés elé.

A Műkertészek és Kertgazdák Országos Egyesülete *pünkösdi két napján országos kiállítást akar rendezni Szegeden* az ujszegedi népkertben. Erre a célra kéri az ujszegedi népkert átengedését és kér a várostól ezer korona segélyt. A tanács a kérélmét pártoló javaslattal terjeszti a közgyűlés elé.

(Választás, nyugdíjazás.)

Választás és nyugdíjazás is lesz a szerdai közgyűlésen. Betöltik az adóellenőri állást, amelyre Báló János és Zombory István adótisztok pályáznak. Priváry Ferenc gépészeti felügyelő — mint már említettük — nyugdíjazását kéri a közgyűléstől. A nyugdíj bizottság javaslata alapján a tanács ajánlja a közgyűlésnek, hogy Priváryt fizetésének 60 százalékaival nyugdíjazzák, mert 21 évi szolgálat után a szabályzat értelmében többre igényt nem tarthat. A közgyűlés — úgy értesülünk — jegyzőkönyvében fogja kifejezni elismerését Priváry buzgó és tevékeny szolgálatáért.

A városi párt ma délután hat órakor Becsey Károly dr. elnöklésével az Európa szálló éttermében ülést tartott, amelyen pontról-pontra megbeszélték a szerdai közgyűlést.

Juan gyilkosa és hogy a Padre Don Juan csontváza küldte a halálba Don Douartét, méltó boszújában.

II.

DON JUAN MANUEL LEGENDÁJA.

Ez a Don Manuel dusgazdag ur volt, akinek az a szörnyű bűn terhelte a lelkét, hogy — embereket ölt. Minden éjjel tizenegy órakor, mikor a kastélyának órája ütött, eltávozott az ő pompás lakóházából, mely még ott áll a róla elnevezett utcán, teljesen beburkolózva köpenyébe s ez alatt törét rejtegette a kezében.

Ha aztán valakivel találkozott a sötét utcán, udvariasan megkérdezte tőle:

— Az éjnek hányadik órája van most?

A kérdezt, hallván az óra ütését, ezt felelte:

— Most éjjel 11 óra van.

Mire aztán Don Juan Manuel így szólt hozzá:

— Senor, te minden emberek felett szerencsés ember vagy, mert tudod azt az órát, amelyben meg fogsz halni!

Erre leszurta őt törével s aztán a halott uriembert ott hagyva feküdni az utcán, visszatért otthonába. És Don Manuel ilyen gyilkosságainak szörnyű sorozata így tartott számos éveken keresztül.

Don Juan Manuelnél lakott egy unokaöccse, akit ő kimondhatatlanul szeretett. Minden este együtt vacsoráltak. Később az unokatestvér el szokott menni egyik másik barátjának a meglátogatására, még később pedig Don Juan Manuel szokott eltávozni, hogy valakit megöljön.

Egy éjjel az unokaöccs nem tért haza. Don Juan Manuel nyugtalan lett az ő távolmaradása miatt, mert féltette őt. Korra hajnalban az éjjeli őrkopogtatott a Don Juan Manuel ajtaján, magával hozva az unokatestvér holttestét, szívében egy mély

sebbel, amely megölte. S amikor Don Juan Manuel megtudta, hogy hol akadtak rá a holttestre, mindjárt rájött, hogy — nem ismervén föl a sötétben — ő maga ölte meg a saját unokatestvérét, akit úgy szeretett.

Ekkor aztán Don Juan Manuel belátta, hogy bizony ő gonosz életet folytat. Elment a paphoz, akinek meggyőnt és bevallotta valamennyi gyilkosságát, amit eddig elkövetett. A szent atya bűnbánatot szabott ki rája: hogy éjnek idején menjen egyedül az utcákon, míg az Espiración-kápolnához nem ér, mely szemben van a Plazuela de Santo Domingoval és azon időkből egy akasztófa állott előtte, térdeljen le a kápolnával szemben az akasztófa alá és így térdelve, imádkozza végig az egész olvasóját. Don Juan Manuel még örült, hogy oly könnyű bűnbánatot szabtak ki rá s úgy gondolta, hogy lelkének nyugalma nemsokára ismét visszatér.

Amde azon éjjel, éjféltkor, mikor a bűnbocsánatkérésre elindult, alig lépett ki az ajtaján, hangokat hallott zugni a fülei körül és borzalmas volt közelében egy kis harangnak a kongása. Tudta, hogy azok a hangok, melyek őt kétségbeesztették, az általa megölt emberek lelkeinek hangjai voltak. S e hangok oly gyászosan hangzottak füleiben s a kis harang kongása oly félelmetes volt, hogy nem tudott tovább haladni. Csak csekély utat téve meg, egész testét kinozta a félelem, mely erőt vett rajta s ő megint csak hazatért.

Másnap aztán elbeszélte a gyóntatóatyának, hogy mi történt és hogy ő nem volt képes teljesíteni az előirt bűnbocsánatot, kérte tehát, hogy másat szabjon ki rája. De az atya minden más bűnbocsánatot megtagadott tőle s megparancsolta neki, hogy azt tegye, amit meghagyott neki, vagy haljon meg bűneiben és menjen örökre a pokolba.

Don Juan Manuel tehát ismét megkísérelte teljesíteni a bűnbánatot s ekkor már fél utat tett meg az Espiración-kápolnához de bizony megint csak hazatért, azok miatt a gyászos hangok miatt és mert oly félelmetesen kongott az a kis harang. És így megint csak kérte, hogy más bűnbánatot szabassék ki rája s az újra meg lett tagadva tőle, majd aztán — azon az éjszakán a kápolnához vivő utnak háromnegyedénél téve meg — ismét hozzáfogott véghezvinni a parancsolt teendőket. De nem érhetett a végére azok miatt a gyászos hangok miatt és mert oly borzalmasan csengett a kis harang.

Utoljára még elment a szent atyához, hogy más bűnbánatot kérjen s ez azt utoljára is megtagadta tőle, utoljára távozott el hazulról éjféltkor Don Juan Manuel, hogy az Espiración-kápolnához menjen s ezzel szemben, az akasztófa alatt térdelve végigimádkozza az olvasóját. És ez az éj mindenek között a legborzasztóbb éj volt! A hangok oly fenyegetőek és oly nagyon gyászosak voltak, hogy ő megborzongott tőlük és reszketett a félelemtől s testét kinozta a kis harang borzasztó kongása. De ő csak nyomult előre, — ez volt az egyedüli mód arra, hogy lelkét megmentse a pokol kínjaitól az egész örökkévalóságon keresztül. — mignem a Plazuela de Santo Domingó-hoz ért, ott szemben az Espiración-kápolnával, az akasztófa alatt térdre bukott és az olvasóját végig végig imádkozta . . .

És reggel az egész város elcsodálkozott és minden teremtetett lény — az alkirálytól kezdve le a corgadore-ig, — a Plazuela de Santo Domingóra szietett. Micsoda látvány volt itt! Azt látták, hogy Don Juan Manuel holtan csüngött az akasztófán, ahova magától az angyalok akasztották föl őt a bűnei miatt.